

Jesus övervinner frestelserna

När man läser Bibeln får man intrycket att det också för författarna har tagit sin tid att upptäcka Guds sanna natur. Det uppdagas så småningom att Gud är mer tålmodig och mild än man föreställt sig. För Gud är godheten och kärleken viktigare än makten och äran.

I Bibelns början ingriper Gud ännu ganska snabbt i det som händer. Han ser personligen till att rättvisa skipas och att den onde blir straffad. Hans tag är hårda och krigiska: det fördärvade landet översvämmas av vatten och på de ogudaktiga regnar det svavel och stenar.

Så småningom överlåter Gud ansvaret för rättskipningen till människorna själva. Redan i paradiset har de fått lära sig att skilja mellan gott och ont. Senare får de som stöd de tio buden, Lagen, vars innehåll Jesus sammanfattar i den gyllene regeln: gör så som du vill att man skall göra mot dig. Moral är att kunna sätta sig in i en annan människas situation.

På samma gång avväpnar Gud sig själv. Domedagen får vänta till tidens slut. I väntan på den dagen får alla en chans att börja om från början. Både den vrånga och den rättfärdiga får njuta av solskenet och samma regn väter dem båda.

Vad gör Gud istället för att utmäta hämnd och straff? I evangeliets ljus framstår Han som den som tröstar, uppmuntrar och går vid människans sida. De vilkas tro provas, de vilkas hopp tynar och de som tvingas leva utan kärlek, står Hans hjärta närmast. I Jesus kommer han till dem. De behöver inte längre känna sig ensamma och övergivna. Han skänker dem tron, hoppet och kärleken gratis, utan deras egen förtjänst. Varför? Jo, "Eftersom han själv har provats och lidit, kan han hjälpa dem som provas." (Hebr. 2:18)

Guds nåd och tålmod bottnar i erfarenhetsbaserad kunskap. Han vet vad det är att vara människa – svag, sårbar och utsatt för frestelser. Därför är hans väg inte förstörelse och undergång. Nej, den är förlåtelse och försoning. Krigsguden har blivit en fridsfurste.

(s. 1 / 2)

Gode Gud, hjälp mig
att sluta göra det onda,
att lära mig göra det goda,
att sträva mot vad rätt är
och försvara de förtryckta.

Gör mitt samvete vitt som snö,
fläckfritt som den renaste ull.
Böj mitt sinne att lyssna till dig
så att jag skulle få njuta av jordens
frukter och inte förgås av mina
fienders svärd.

Amen.

Fritt efter Jes 1:16–20

Petri Merenlahti

Skribenten är teol.dr. och ledande teologiskt sakkunnig vid Kyrkans Utlandshjälp.